

DECIZIE

11 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței,
judecători

Tatiana Vieru
Iuliana Oprea, Nicolae Craiu, Mariana Pitic, Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Beton Service”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Zavricico-Prim” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Beton Service” cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017 prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Beton Service” și s-a menținut hotărârea Judecătoria Anenii Noi din 28 iulie 2016,

c o n s t a t ă :

La 14 septembrie 2015, SRL „Zavricico-Prim” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Beton Service” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reclamanta a indicat că, la 02 ianuarie 2013, între SRL „Zavricico-Prim” și SRL „Beton Service” a fost încheiat contractul nr. 6 privind livrarea resurselor naturale (nisip pentru construcție).

Potrivit contractului, SRL „Beton Service” și-a asumat obligația față de SRL „Zavricico-Prim” să achite din ziua livrării în termen de 7 zile calendaristice prețul mărfii.

În vederea executării contractului, pornind de la sarcina de livrare solicitată de către pârât, reclamanta a furnizat resurse naturale în valoare de 3 156 101 lei, marfa primită de către pârât după cum rezultă din actul de decontări reciproce semnat de pârât.

A mai indicat că, conform actului de decontări reciproce, SRL „Beton Service” a achitat SRL „Zavricico-Prim” parțial suma de 1 026 555 lei, având obligații scadente restante în mărime totală de 2 129 546 lei.

Susține reclamanta că, contractul de vânzare-cumpărare nr. 6 din 02 ianuarie 2013 a fost executat de pârâtă doar parțial, creându-se la momentul adresării în instanță o datorie debitorială restantă în valoare de 2 129 546,30 lei,

datorie recunoscută de către pârât prin actul de decontări reciproce din 08 mai 2015.

Mai menționează reclamanta că, în conformitate cu pct. 5.1 și 5.2 al contractului, de către părți au fost stabilite sancțiuni pentru executarea necorespunzătoare sau neexecutarea obligațiilor contractuale, fiind stipulat că în cazul reținerii plăților pentru marfa livrată peste termenul convențional stabilit, cumpărătorul se obligă să achite vânzătorului penalitate în mărime de 0,2% pentru fiecare zi de întârziere, calculată din valoarea mărfii neachitate.

Astfel, perioada reținerii plăților privind contractul încheiat constituie 110 zile (de la 09 mai 2015 până la 26 august 2015), valoarea penalității constituind 468 500,10 lei.

Indică reclamanta că, somația înaintată pârâtei la 12 iunie 2015 în vederea restituirii în mod extrajudiciar a datoriei formate, penalității și a dobânzii de întârziere a fost admisă parțial.

Afirmă că, SRL „Beton Service” în perioada 24 iulie 2015 - 11 august 2015 a efectuat achitări în mărime de 210 000 lei, care a redus penalitatea la suma de 258 500,1 lei, din suma de 468 500,1 lei.

Solicită SRL „Zavricico-Prim” rezilierea contractului de vânzare-cumpărare a mărfurilor nr. 6 din 02 ianuarie 2013, încasarea din contul SRL „Beton Service” în beneficiul său, a sumei de 2 129 546,30 lei, care constituie datoria restantă, a sumei de 258 500,10 lei, care constituie clauza penală pentru întârzierea plăților și a sumei de 156 652,90 lei, ce constituie dobânda de întârziere pentru întârzierea plăților în baza contractului 29 de vânzare-cumpărare nr. 6 din 02 ianuarie 2013.

Ulterior, prin cerere de concretizare a pretențiilor din 09 martie 2016, reclamanta a solicitat doar încasarea sumei restante în mărime de 1 051 082 lei și dobânda de întârziere în mărime de 17 234 lei, astfel, refuzându-se la pretențiile privind încasarea clauzei penale și rezilierea contractului.

Iar, la 06 iulie 2016, SRL „Zavricico-Prim” a înaintat cerere de concretizare a pretențiilor în care a indicat că, potrivit actului de decontări reciproce din 08 mai 2015, pârâta a recunoscut datoria restantă în mărime de 2 129 546 lei și că ultima livrare a nisipului dintre SRL „Zavricico-Prim” și SRL „Beton Service” a fost efectuată la data de 21 aprilie 2015.

Totodată, invocând că, potrivit pct. 3.4 al contractului pârâta era obligată să efectueze plata pentru nisip în termen de 7 zile din data livrării, însă ținând cont de relațiile îndelungate dintre ei, reclamanta a început calcularea dobânzii de întârziere din data de 09 mai 2015.

Astfel, începând cu 09 mai 2015 - 04 iulie 2016, pârâta a efectuat achitări în sumă de 1 761 000 lei, din care potrivit art. 586, alin. (4) Cod civil, prioritar au fost stinse dobânzile de întârziere în mărime de 426 009 lei, restul sumei în mărime de 1 334 991 lei a fost dedusă, astfel încât la stingerea datoriei, datoria de bază constituie 794 556 lei, ce-i scadentă la data de 04 iulie 2016 și dobânda de întârziere constituie deja pentru perioada 05 iulie 2016 - 06 iulie 2016 suma de 1 044 lei.

La 25 iulie 2016, SRL „Zavricico-Prim” a mai înaintat o cerere de concretizare a pretențiilor în care a indicat că, în perioada 09 mai 2015 - 21 iulie 2016, pârâta a efectuat achitări în sumă de 1 831 000 lei, dintre care dobânda de întârziere în mărime de 430 797 lei, și restul sumei datoriei în mărime de 1 400 203 lei, iar restanța datoriei de bază constituie 729 343 lei.

Astfel, prin cererea de concretizare respectivă, SRL „Zavricico-Prim” a solicitat încasarea datoriei din contul SRL „Beton Service” în mărime de 729 343 lei, taxa de stat în mărime de 50 000 lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 20 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 28 iulie 2016 s-a admis acțiunea înaintată de SRL „Zavricico-Prim”.

S-a încasa din contul SRL „Beton Service” suma de 729 343 lei, cu titlu de datorie, suma de 50 000 lei, cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, și suma de 8 000 lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică, iar în total suma de 787 343 lei.

Invocând ilegalitatea acestei hotărâri, la 12 august 2016, SRL „Beton Service” SRL a declarat apel, solicitând admiterea apelului, modificarea hotărârii Judecătoriei Anenii Noi din 28 iulie 2016 privind încasarea de la SRL „Beton Service” în beneficiul SRL „Zavricico-Prim” a sumei datoriei de 298 546,3 lei și a cheltuielilor de judecată proporțional plății admise a revendicărilor din acțiune. În rest a respinge acțiunea înaintată de SRL „Zavricico-Prim” ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017 s-a respins apelul declarat de SRL „Beton Service” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 28 iulie 2016.

La 04 iulie 2017, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei motivate, potrivit scrisorii de însoțire (f.d. 122, Vol. II).

La 25 iulie 2017, SRL „Beton Service” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea recursului cu modificarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, prin micșorarea sumei încasate până la suma de 298 546,30 lei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat la 25 iulie 2017, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017, depus în termen, în cazul în care copia deciziei a fost expediată în adresa părților conform scrisorii din 04 iulie 2017 (f.d. 122, Vol. II), iar la materialele cauzei nu se regăsește dovada recepționării de către părți.

În motivarea recursului SRL „Beton Service” a indicat că, consideră neîntemeiată decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece instanțele au aplicat eronat normele de drept material, instanțele nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au dat o apreciere greșită materialului probator.

Susține recurentul că, instanțele de judecată eronat au reținut spre examinare argumentele reclamantului-intimat în partea ce ține mărimea datoriei, atât la înaintarea acțiunii cât și ulterior, în baza concretizărilor acestuia.

Mai mult ca atât, consideră greșită interpretarea de către instanțele de judecată a prevederilor art. 586 Cod civil, și aplicarea eronată a alin. (4), art. 586 Cod civil, în cazul în care în ordinele de plată a fost indicată concret destinația plății, fapt care nu lasă loc de interpretări.

Studiind materialele dosarului Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră recursul declarat de SRL „Beton Service” întemeiat și care urmează a fi admis cu modificarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, în sensul micșorării sumei încasate, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445, alin. (1), lit. e) Cod de procedură civilă, instanța după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul sau să modifice decizia instanței de apel și/ sau hotărârea primei instanțe.

La caz este constat că, SRL „Zavricico-Prim” prin acțiunea inițial formulată a solicitat rezilierea contractului de vânzare-cumpărare a mărfurilor nr. 6 din 02 ianuarie 2013, încasarea din contul SRL „Beton Service” datoriei în sumă de 2 129 546,30 lei, penalității de întârziere în sumă de 258 500,10 lei, dobânzii de întârziere în mărime de 156 652,90 lei și a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, prin cerere de concretizare a pretențiilor din 09 martie 2016, reclamanta a solicitat doar încasarea sumei restante în mărime de 1 051 082 lei și dobânda de întârziere în mărime de 17 234 lei, astfel, refuzându-se la pretențiile privind încasarea clauzei penale și rezilierea contractului.

La 06 iulie 2016, SRL „Zavricico-Prim” a înaintat cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând încasarea sumei de 794 556 lei, cu titlu de datorie și suma de 1 044 lei cu titlu de dobândă de întârziere.

Iar, la 25 iulie 2016, SRL „Zavricico-Prim” a mai înaintat cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând încasarea sumei de 729 343 lei cu titlu de datorie restantă.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță, prin hotărârea din 28 iulie 2016 a admis acțiunea înaintată de SRL „Zavricico-Prim” și a încasat din contul SRL „Beton Service” suma de 729 343 lei, cu titlu de datorie, suma de 50 000 lei, cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, și suma de 8 000 lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică, iar în total suma de 787 343 lei.

Iar, instanța de apel prin decizia din 10 mai 2017 a respins apelul declarat de SRL „Beton Service” și a menținut hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 28 iulie 2016.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră însă, eronată poziția instanțelor de judecată prin care a dispus încasarea sumei datoriei în mărime de 729 343 lei, rezultată din aprecierea eronată a materialului probator și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Astfel, materialele cauzei cert denotă că, la 02 ianuarie 2013 între SRL „Zavricico-Prim” și SRL „Beton Service” a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a mărfurilor nr. 06, obiectul căruia a constituit comercializarea de resurse naturale.

Potrivit contractului nominalizat SRL „Zavricico-Prim” la solicitarea SRL „Beton Service” s-a obligat să comercializeze resurse naturale, iar SRL „Beton Service” s-a obligat să achite contravaloarea.

Tot, materialele cauzei atestă că, în condițiile contractului de vânzare-cumpărare a mărfurilor nr. 06 din 02 ianuarie 2013 SRL „Zavricico-Prim” a livrat SRL „Beton Service” marfă (nisip și prundiș conform facturilor fiscale) în sumă totală de 3 091 839,87 lei, conform situației din 09 februarie 2015, fapt care nu a fost negat de către SRL „Beton Service”.

Ulterior, prin contractul de cesiune a creanței nr. 7146 din 05 iunie 2014, autentificat de notarul Daniela Melnic, SRL „Beton Service” (în calitate de Cesionar) a cedat lui Zavricico Mihail (în calitate de Cesionar) creanța privitoare la preluarea apartamentului nr. 53 din str. Alba Iulia 77/18, mun. Chișinău, cu nr. cadastral 010051001906053, conform contractului cu privire la investițiile private în construcție nr. 4738 din 15 mai 2014 (încheiat între SRL „Beton Service” și SRL „Gonvaro-Com”), astfel, suma datoriei SRL „Beton Service” față de SRL „Zavricico-Prim” reducându-se cu 968 955 lei.

SRL „Zavricico-Prim” prin somația din 12 iunie 2015, recepționată de SRL „Beton Service” la 17 iunie 2015, a solicitat achitarea prețului pentru mărfurile vândute în cuantum de 2 129 546 lei.

Astfel, prin răspunsul la somație SRL „Beton Service” SRL „Beton Service” și-a asumat angajamentul de a achita gradual suma datoriei 2 129 546,30 lei până la stingerea deplină a creanței.

Însă, la 14 septembrie 2015 SRL „Zavricico-Prim” a depus cererea de chemare în judecată, solicitând încasarea de la SRL „Beton Service” a sumei datoriei de 2 129 546,30 lei, penalitatea în mărime de 258 500,10 lei și dobânda de întârziere în sumă de 156 352,90 lei.

Aici, instanța de recurs consideră necesar a menționa că, contrar afirmațiilor reclamantului-intimat, la data înaintării acțiunii în instanța de judecată, 14 septembrie 2016, SRL „Beton Service” înregistra față de SRL „Zavricico- Prim” o datorie curentă de 1 524 546,30 lei și nicidecum suma de 2 129 546,30 lei solicitată spre încasare, fapt confirmat prin ordinele de plată pentru perioada 30 aprilie 2015 – 14 septembrie 2015 (f.d. 34-56, Vol. I).

Instanța de recurs reține că, pe parcursul examinării cauzei urmare a achitărilor efectuate de SRL „Beton Service” (f.d. 122-127, 129-180, 204-210, Vol. I, 42-43, 48-49, Vol. II), SRL „Zavricico- Prim” și-a concretizat de nenumărate ori cerințele acțiunii solicitând în final încasarea sumei datoriei în mărime de 729 343 lei.

Examinând înscrisurile prezente la materialele cauzei, Colegiul constată că în perioada de la intentarea acțiunii, 14 septembrie 2015 până la pronunțarea hotărârii Judecătoria Anenii Noi din 28 iulie 2016, SRL „Beton Service” a achitat

prin virament la contul de decontare al SRL „Zavricico-Prim” în vederea stingerii datoriei pentru marfa livrată, în perioada de la 08 mai 2015 până la 21 iulie 2016, plăți în sumă totală de 1 831 000 lei.

Astfel, până la finalizarea examinării acțiunii în cadrul primei instanțe, SRL „Beton Service” a achitat la contul de decontare al SRL „Zavricico-Prim” suma totală de 1 831 000 lei în contul datoriei fixate în mărime de 2 129 546 lei la 08 mai 2015, conform actului de verificare întocmit între SRL „Zavricico-Prim” și SRL „Beton Service” (f.d. 9, Vol. I), prin urmare datoria reală constituind suma de 298 546,30 lei.

Însă, atât prima instanță, cât și instanța de apel au reținut în motivarea hotărârilor ca întemeiate argumentele SRL „Zavricico-Prim” precum că sumele virate de SRL „Beton Service” au fost îndreptate de acesta spre achitarea preținsei dobânzi de întârziere, iar suma restantă a datoriei recurentului ar constitui 729 343 lei, fără a fi prezentate probe în acest sens, cum ar fi un act de verificare a decontărilor reciproce actualizat între părțile litigante.

Mai mult, în hotărârile recurate instanțele de judecată au menționat precum că, din materialele cauzei rezultă că, în perioada 08 mai 2015 - 25 iulie 2016 SRL „Beton Service” a efectuat achitări în rate în sumă de 1 831 000 lei, însă, în continuare instanțele conchid eronat că până la 25 iulie 2016 s-a format suma restantă în mărime de 729 343 lei, or, conform calculului $2\ 129\ 546,30\ \text{lei} - 1\ 831\ 000\ \text{lei} = 298\ 546,30\ \text{lei}$.

Totodată, urmează a reține că, conform contractului de vânzare-cumpărare a mărfurilor nr. 06 din 02 ianuarie 2013, încheiat între SRL „Zavricico-Prim” și SRL „Beton Service” nu se conțin careva clauze exprese privind succesiunea plăților conform obligațiilor scadente survenite în urma executării de către părți a prestațiilor contractuale, prin urmare fiind aplicabile regulile generale prevăzute de lege, și nicidecum la caz nu pot fi aplicate prevederile art. 586, alin. (4) Cod civil, precum au fost aplicate de instanțele de judecată ierarhic inferioare.

Conform art. 586 alin. (1)-(2) Cod civil, în cazul în care debitorul datorează creditorului mai multe prestații similare, iar suma plătită nu este suficientă pentru stingerea tuturor datoriilor, se stinge datoria pe care o indică debitorul în momentul efectuării plății. Dacă debitorul nu face o astfel de precizare, se stinge datoria care a ajuns prima la scadență. În cazul în care creanțele au devenit scadente concomitent, se stinge în primul rând datoria a cărei executare este mai împovărătoare pentru debitor. Dacă creanțele sunt la fel de împovărătoare, se stinge mai întâi creanța care oferă creditorului garanția cea mai redusă.

Iar, potrivit alin. (4) al aceluiași articol, cu sumele plătite de debitor, în cazul în care sunt insuficiente pentru acoperirea integrală a datoriei scadente, se acoperă în primul rând cheltuielile de judecată, pe urmă dobânzile și alte obligații de plată și, la urmă, obligația principală (capitalul).

Prin prisma normelor precitate, se constată ca fiind eronată argumentarea primei instanțe, menținute de instanța de apel prin care s-a indicat că SRL „Zavricico-Prim” corect la efectuarea calculelor de stingere a datoriei și încasarea

dobânzii de întârziere s-a conformat prevederilor alin. (4), art. 586 Cod civil, or, atât prima instanță, cât și instanța de apel au ignorat faptul că, potrivit ordinilor de plată anexate la materialele cauzei, SRL „Beton Service” a achitat SRL „Zavricico-Prim” plata pentru mărfurile livrate (nisip, prundiș), la destinația plății fiind indicată expres data facturii fiscale achitate.

La, caz este cert că, SRL „Beton Service” nu a recunoscut și nici nu și-a asumat în raport cu reclamantul-intimat achitarea prioritară a dobânzilor de întârziere, ci, a purces la stingerea datoriei restante pentru mărfurile livrate prin viramentul mijloacelor bănești la contul de decontare al creditorului.

Astfel, alegațiile SRL „Zavricico-Prim”, reținute de prima instanță și instanța de apel precum că prin plățile succesive ale SRL „Beton Service” s-a efectuat achitarea prioritară a pretinsei dobânzi de întârziere este tendențioasă și ilicită.

Or, întru interpretarea corectă a dispozițiilor art. 586 Cod civil, urmează a reține că prevederile acestui articol sunt menite să soluționeze situațiile de conflict care ar putea să apară în cazul în care debitorul datorează creditorului mai multe prestații de aceeași natură, iar plata pe care o efectuează nu este suficientă pentru stingerea tuturor datoriilor (imputația plăților). După cum rezultă din prevederile alin. (1) al acestui articol, pentru ca imputația plății să aibă loc nu este suficient doar ca să existe mai multe datorii, ci mai trebuie ca aceste datorii să fie similară, adică de aceeași natură, cum ar fi de exemplu bani sau alte bunuri fungibile.

În principiu, imputația plăților se face prin acordul părților, însă, în lipsa unui atare acord, imputația se face de către debitor prin indicarea datoriei ce voiește a o stinge, în cazul în care debitorul nu face o astfel de precizare, atunci imputația se înfăptuiește în temeiul legii, prin stingerea datoriei care a ajuns prima la scadență.

Prin urmare, la caz este de menționat că pretențiile materiale formulate de SRL „Zavricico-Prim” împotriva SRL „Beton Service” cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere sunt de natură similară, în această ordine de idei, în speță au aplicabilitate directă și nemijlocită prevederile art. 586, alin. (1) Cod civil

Mai mult ca atât, SRL „Beton Service”, în ordinele de plată a indicat expres destinația plății - achitarea mărfii livrate conform facturii fiscale - iar, modul eronat de reflectare de către SRL „Zavricico-Prim” a plăților încasate de la debitor nu este opozabil SRL „Beton Service” și nici nu urmează a fi acceptat de instanță.

Colegiul mai reține că, SRL „Beton Service” nici într-un ordin de plată a sumelor virate la contul de decontare al SRL „Zavricico-Prim” pentru marfa livrată, nu a indicat ca fiind destinația plății achitarea pretinsei dobânzi de întârziere.

Relevant la caz este faptul că, prin cererea SRL „Zavricico-Prim” de concretizare a acțiunii din 25 iulie 2016, reclamantul-intimat a solicitat încasarea din contul SRL „Beton Service” a sumei datoriei restante, astfel, pretinzând suma

datoriei directe, renunțând la capătul de cerere privind încasarea dobânzii de întârziere.

În speță, reieșind din faptul că toate achitățile efectuate de SRL „Beton Service” în contul stingerii datoriei față de SRL „Zavricico-Prim”, conform ordinelor de plată anexate la materialele cauzei au avut o destinație certă, și anume - plata pentru nisip și prundiș conform facturii, în corespundere cu art. 586 alin. (1) Cod civil se stinge datoria pe care o indică debitorul în momentul efectuării plății, deoarece imputația se face de către debitor prin indicarea datoriei ce voiește a o stinge.

Mai mult decât atât, în lipsa unei asemenea precizări, potrivit art. 586, alin. (1) Cod civil, se stinge datoria care a ajuns prima la scadență, or, în mod evident datoria SRL „Beton Service” pentru marfa livrată de SRL „Zavricico-Prim” a ajuns prima la scadență, în raport cu pretinsa dobândă de întârziere.

Prin urmare, prevederile art. 586, alin. (4) Cod civil nu sunt aplicabile la caz.

În consecința celor relatate și având în vedere probele prezente la materialele cauzei, raportate la prevederile art. 586, alin. (1) Cod civil, instanța de recurs apreciază că în cauză sunt motive de a modifica hotărârea primei instanțe, menținute prin decizia instanței de apel, cu micșorarea sumei încasate cu titlu de datorie până la suma de 298 546,30 lei.

Urmare a admiterii recursului întemeiat și modificării sumei datoriei, instanța de recurs consideră necesar a se expune și în privința cheltuielilor de judecată dispuse spre încasare proporțional părții admise.

Or, în conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Astfel, ținând cont de faptul că la momentul introducerii acțiunii în instanță datoria efectivă a SRL „Beton Service” constituia suma de 1 524 546,30 lei, și nu suma de 2 129 546,30 lei indicată de reclamantul-intimat, instanța de recurs consideră necesar a modifica hotărârile și în partea încasării cheltuielilor de judecată, în sensul micșorării cheltuielilor de achitare a taxei de stat până la suma de 45 736,38 lei, proporțional sumei admise spre încasare, iar în partea cheltuielilor de acordare a asistenței juridice a menține hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că circumstanțele pricinii au fost constatate de către instanțele inferioare, verificarea suplimentară a cărorva dovezi nefiind necesară, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de SRL „Beton Service” cu modificarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, micșorând suma încasată din contul SRL „Beton Service” în beneficiul SRL „Zavricico-Prim” cu titlu de datorie de la suma de 729

343,00 lei până la suma de 298 546,30 lei, și suma de 50 000 lei, cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii, până la suma de 45 736,38 lei, iar în rest de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445, alin. (1), lit. e) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Beton Service”.

Se modifică decizia Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017 și hotărârea Judecătorei Anenii Noi din 28 iulie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Zavricico-Prim” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Beton Service” cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată, după cum urmează:

Se micșorează suma încasată din contul Societății cu Răspundere Limitată „Beton Service” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Zavricico-Prim” cu titlu de datorie de la 729 343,00 (șapte sute douăzeci și nouă mii trei sute patruzeci și trei) lei până la 298 546,30 (două sute nouăzeci și opt mii cinci sute patruzeci și șase) lei, 30 bani și cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii de la 50 000 (cincizeci mii) lei până la 45 736 (patruzeci și cinci mii șapte sute treizeci și șase) lei, 38 bani.

În rest decizia Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2017 și hotărârea Judecătorei Anenii Noi din 28 iulie 2016, se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Tatiana Vieru

judecători

Iuliana Oprea

Nicolae Craiu

Mariana Pitic

Galina Stratulat